

úsek

text

Vůdce, např. faraó nebo císař, reprezentují organizaci a zodpovídají větší měrou za antecepci kolektivu. Ovšem v nich se střetává antecepce spolupracovníků i oponentů uvnitř kolektivu s jeho vlastní osobní antepecí. Snad by to šlo popsat tak, že pokud naslouchá antepecím druhých a používá je k co nejlepšímu rozhodování, umí rozeznat, zda jeho soukromá antecepce převáží poznatek "více hlav více ví". A když shledá, že druzí mají pravdu, použije kolektivní rozum místo vlastní antecepce.

K tomu bohužel často nedochází a vůdce se vžije do falešné představy o své vyšší moudrosti. Když potom jiní, jimž leží na srdci blaho kolektivu podobně jako vůdci samotnému, vidí jeho chybu, a namítají, vůdce se rozčílí.

Při zmíněné samolibosti je jeho rozčilování odvozeno od jeho antecepčních muk, která jsou tím větší, čím více se na svůj úsudek spoléhal. Tím, že se členové kolektivu opovážili mít jiný názor než vůdce, vystavili vůdce vnitřním mukám. Vůdce očekával, že s ním budou ve všem souhlasit. Ale teď se jim za to chce pomstít. Chce donutit členy kolektivu, aby s ním napříště ve všem souhlasili. Proto je bičuje svým rozčilováním. A jelikož má větší moc, má jeho rozčilování větší následky. V průběhu času se zbaví těch, kteří vyjadřují jinou antecepci, než on, ať už propuštěním rádců, popravou oponentů či dvorního šaška.

V okolí vůdce zavládne klid, který ovšem pro kolektiv nevěstí nic dobrého. Antecepce kolektivu je nebezpečně zúžena na pouhou antecepci vůdce, jemuž se jeho bezprostřední okolí bojí říkat pravdu.

Tady je vidět určitý důvod, proč by vůdce měl být velmi zkušený, protože i když to dopadne podle výše uvedeného scénáře, aspoň není hlupák.

Ovšem daleko větší význam nabývá požadavek, aby vůdce kolem sebe snášel oponenty. Aby je kvůli svým antecepčním mukám nezapudil. Jenže kdo je tak silný, aby svá antecepční muka pravidelně snášel?

A protože i vůdčovi podporovatelé si na něj vsadili, při neúspěchu prožívají muka také. Tím hrozí vůdci ztráta postavení.

Proto je postavení vůdce paradoxní. Potřebuje se nemýlit, ale to je nemožné. A když omyl přizná a vezme na sebe, riskuje, že dovůdcoval.

Závěr

Chceš-li být vůdcem, musíš především snášet nadprůměrně svá antecepční muka z nesouhlasu tvého okolí. Trestání za odlišný názor je hřebíkem do rakve buď tvého postavení vůdce, nebo rovnou kolektivu, který řídíš. Pochval oponenty, že formulovali jiný názor, a pokud se tímto názorem nechceš teď řídit, dodej, že v daném rozhodnutí sice jiný názor nebude uplatněn, ale nebude zapomenut pro budoucí situace kolektivu.